

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3423/2021
08.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Малина Ђокић адвокат из ..., против туженог Здравствени центар „Ужице“, кога заступа Добрица Савић адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 682/21 од 13.07.2021. године, на седници одржаној дана 08.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 682/21 од 13.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 387/16 од 16.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништен као незаконит Анекс уговора о раду ... бр. ... од 19.09.2016. године. Ставом другим изреке обавезан је тужени да исплати тужиљи износ од 119.000,00 динара на име трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату износа од још 16.500,00 динара са траженом законском затезном каматом на име трошкова поступка одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 682/21 од 13.07.2021. године преиначена је наведена првостепена пресуда тако што је одбијен тужбени захтев и обавезана тужиља да накнади туженом трошкове поступка у износу од 141.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. у вези с чланом 407. став 2. Закона о парничном поступку, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013 - УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023, у даљем тексту - ЗПП), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 24.11.2016 године са захтевом за поништај Анекса уговора о раду ... број ... од 19.09.2016. године којим је измењена тачка 4. Уговора о утврђивању међусобних права, обавеза и одговорности ... број ... од 15.04.2005. године у делу који се односи на основну зараду запослене, тако што је тужиљи одређен коефицијент 26,13 (група IX 1), сходно Уредби о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама и Правилнику о организацији и систематизацији послова ЗЦ „Ужице“ 0106 број 112 од 13.01.2009. године, који је нижи од коефицијента који је тужиља имала према Уговору о раду 15.04.2005. године.

Одредбама главе XXIX ЗПП прописана су посебна правила за поступак у парницама из радног односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбама ове главе није другачије одређено.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Имајући у виду да се тужбени захтев не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа у смислу члана 441. ЗПП, то ни ревизија тужиље није дозвољена. Ни то што је побиијаном другостепеном пресудом преиначена првостепена пресуда, није од утицаја на другачију одлуку, јер се у конкретном случају одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења првостепене пресуде, не примењује.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик Управитеља писарнице
Миланка Ранковић**